

Dosarul nr. 3ra-731/22
2-21102921-01-3ra-25072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I.Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, E.Palanciuc, V.Negru)

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentat de Ivan Coica,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Maria Feraru împotriva Primarului general al municipiului Chișinău și a Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil, de destituire din funcția publică, obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, de restabilire în funcție și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Primarul general al municipiului Chișinău și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 9 iulie 2021 Maria Feraru a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Primarului general al municipiului Chișinău și a Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil, de destituire din funcția publică, obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, de restabilire în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acestei acțiuni, Maria Feraru a indicat că din data de 21 martie 2019 a activat în cadrul Primăriei municipiului Chișinău în funcția de șef Secție resurse umane, iar din data de 10 februarie 2020, în funcția de șef Secție analiză și monitorizare a domeniilor de ramură.

A invocat că prin dispoziția nr. 456-dc din 26 mai 2021 a Primarului general al municipiului Chișinău, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară – destituirea din funcția publică de șef Secție analiză și monitorizare a domeniilor de ramură din cadrul Primăriei municipiului Chișinău, iar drept temei de concediere a servit pretinsa lipsă mai mult de 4 ore de la locul de muncă pe data de 2 aprilie 2021.

În opinia sa, dispoziția enunțată este ilegală și urmează a fi anulată, or, din data de 2 aprilie 2021 până pe 7 aprilie 2021 s-a aflat în concediul medical, fapt confirmat prin certificatul medical prezentat Direcției managementul resurse umane.

Reclamanta a specificat că, din conținutul dispoziției contestate, rezultă că sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată pentru lipsa de la serviciu pe data de 2 aprilie 2021.

Ca urmare, șeful direcției managementul resurselor umane, Ina Babin la 2 aprilie 2021, a întocmit sesizarea către dl Ilie Ceban, informându-l despre lipsa de la serviciul a reclamantei.

Acest fapt a fost constatat și prin Actul de constatare din 2 aprilie 2021, semnat de viceprimarul – Ilie Ceban, consilierul din cadrul cabinetului Primarului General – Elena Panuș, șeful direcției managementul resurselor umane – Ina Babin și specialistul principal din cadrul Secției analiză și monitorizare a domeniilor de ramură – Ludmila Cutasevici.

Aici, reclamanta a evidențiat că în perioada 2 aprilie 2021 – 7 aprilie 2021 și 27 aprilie 2021 – 14 mai 2021, s-a aflat în concediu medical. Corespunzător, pe data de 15 mai 2021, a ieșit la muncă, iar pe data de 26 mai 2021, adică după expirarea a 12 zile i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară.

Respectiv, sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată peste 32 de zile, cu expirarea termenului de o lună, cu 2 zile, ceea ce duce la anularea dispoziției, fiind încălcată și procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare cu destituirea din funcția publică.

Reclamanta a mai menționat că dânsa este membru al sindicatului, ceea ce se confirmă prin certificatul nr. 1 din 11 iunie 2021. Astfel, la concediere urma neapărat să fie obținut acordul sindicatelor, fapt prevăzut la art. 87 alin. (1) din Codul muncii, pe când în speță, nu se atestă un astfel de acord.

Totodată, reclamanta a remarcat și faptul că în dispoziția contestată nu a fost invocat temeiul de drept al aplicării sancțiunii.

Conform art. 57 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, constituie abateri disciplinare: a) nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, admisă în mod repetat.

În urma studierii anchetei de serviciu, reclamanta a constatat că nu este regăsită absența repetată, fiind indicată doar absența din data de 2 aprilie 2021.

Conform reclamantei, la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul trebuie să țină cont de gravitatea abaterii și de consecințele survenite în urma abaterii disciplinare, fapt menționat atât în Codul muncii cât și în Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Potrivit Raportului privind desfășurarea anchetei de serviciu de către Comisia disciplinară (perioada de desfășurare a anchetei 12 aprilie 2021 – 14 aprilie 2021), drept sancțiune pentru cauza comisă s-a propus sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment.

Cu toate acestea, ulterior, în urma anulării de către emitent a certificatului medical din 2 aprilie 2021 și a emiterii unui alt certificat datat cu data de 3 aprilie 2021, dar care de fapt a fost întocmit la data de 19 aprilie 2021, la ședința Comisiei de disciplină din data de 22 aprilie 2021, a fost votată demiterea reclamantei din funcție.

Reclamanta a iterat că anularea certificatului medical din 2 aprilie 2021 și emiterea unui alt certificat datat cu data de 3 aprilie 2021, dar care de fapt a fost întocmit la data de 19 aprilie 2021 nu a influențat nici într-un mod gravitatea și consecințele survenite în urma abaterii disciplinare comise, cu atât mai mult că acțiunea medicului de familie de anulare a certificatului medical din 2 aprilie 2021 cu emiterea altui certificat, acțiune despre care a fost anunțată la data de 23 aprilie 2021, ceea ce se confirmă prin scrisoarea nr. 08, o consideră ilegală.

Maria Feraru a solicitat anularea dispoziției nr.456-dc din 26 mai 2021 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare prin destituirea dnei Maria Feraru din funcția publică de șef Secție analiză și monitorizare a domeniilor de ramură din cadrul Primăriei mun. Chișinău”; restabilirea în funcția publică de șef Secție analiză și monitorizare a domeniilor de ramură din cadrul Primăriei mun. Chișinău, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a indemnizației pentru incapacitatea de muncă pentru perioada de 2-7 aprilie 2021, conform certificatului de concediu medical seria 01 nr.3886318 din 2 aprilie 2021, a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărime de 11085 lei lunar, începând cu data de 27 mai 2021 până la data restabilirii efective la locul de muncă, a primelor unice în mărime de 0,5 % din salariul de funcție (10710 lei/lunar) acordate în perioada de absență forțată de la muncă, în mărime de 5355 lei (pentru ziua profesională a funcționarului public); a sporului pentru performanță profesională individuală în mărime de 10 % din salariul de funcție (10710 lei/lunar) pe perioada 27 mai 2021 – 31 august 2021 în mărime de 1071 lei și 15 % pentru luna februarie în mărime de 1606,50 lei; a indemnizației de 16 000 lei, pentru îmbolnăvirea de COVID-19 în timpul exercitării funcției deținute la locul de muncă; a compensației pentru fiecare zi de reținere din vina angajatorului a salariului în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu, cât și repararea prejudiciului moral în suma de 100 000 lei.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Maria Feraru a fost admisă parțial, fiind anulată dispoziția Primarului general al municipiului Chișinău nr. 456-dc din 26 mai 2021 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Maria Feraru”, și anume „destituirea din funcția publică” și a fost obligat Primarul general al municipiului Chișinău de a emite actul administrativ individual favorabil cu privire la restabilirea Mariei Feraru în funcția de șef Secție analiză și monitorizare a domeniilor de ramură din cadrul Primăriei municipiului Chișinău. A fost obligat Primarul general al municipiului Chișinău de a emite actul administrativ individual cu privire la calcularea și respectiv achitarea în beneficiul Mariei Feraru, a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 27 mai 2021 până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 21 decembrie 2021. A fost dispusă încasarea din contul Primarului general al municipiului Chișinău în beneficiul Mariei Feraru a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 22 decembrie 2021, Primarul general al municipiului Chișinău a depus apel, care ulterior la data de 10 februarie 2022 a fost completat cu motivare, solicitând admiterea apelului, casarea actului judecătoresc contestat și emiterea unei decizii noi, de respingere a acțiunii.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a pronunțat dispozitivul hotărârii contestate la data de 21 decembrie 2021, iar hotărârea motivată a fost notificată apelantului Primarul general al municipiului Chișinău în data de 14 ianuarie 2022. Astfel, depunerea apelului nemotivat în data de 22 decembrie 2021, cât și motivarea acestuia prezentată la data de 10 februarie 2022 sunt în termen.

Prin decizia din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Primarul general al municipiului Chișinău și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că potrivit dispoziției Primarului General al municipiului Chișinău nr. 456-dc din 26 mai 2021 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Maria Feraru”, s-a indicat că aceasta ar fi comis abaterea disciplinară prevăzută la art. 57 lit. a) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 4 iulie 2008, ce s-a manifestat prin nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, admisă în mod repetat și în temeiul art. 64 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 4 iulie 2008, conform căruia persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune destituirea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei destituirii din funcția publică, în următoarele cazuri: f) absență nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

Astfel, abaterea disciplinară imputată intimatei Maria Feraru a fost rezumată la faptul că ar fi lipsit nemotivat în mod repetat, cât și ar fi lipsit nemotivat de la serviciu timp de 4 ore consecutiv, în decursul unei zile de muncă lucrătoare, din data de 2 aprilie 2021.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că, pentru a fi întrunită încălcarea disciplinară prevăzută la art. 57 lit. a) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 4 iulie 2008, urmează că această încălcare nu trebuie să se manifeste o singură dată, ci cel puțin de 2 ori, cu stabilirea încălcării admise în conformitate prevederile legale, pentru că doar așa se va putea spune că este repetată.

Cu toate acestea, din actele cauzei rezultă că reclamanta Maria Feraru nu a admis nerespectarea programului de muncă, inclusiv absența sau întârzierea nemotivată la serviciu ori plecarea înainte de termenul stabilit în program, în mod repetat, respectiv acțiunile acesteia nu pot fi calificate ca abatere disciplinară prevăzută la art. 57 lit. a) din Legea nr. 158/2008, ceea ce exclude răspunderea disciplinară în baza normei indicate mai sus. Or, actul administrativ contestat – dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 456-dc din 26 mai 2021 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Maria Feraru” a fost emisă ca urmare/în temeiul Sesizării Direcției managementul resurselor umane nr. 21/DMRU din 2 aprilie 2021, cu privire la constatarea și examinarea lipsei nemotivate de la serviciu timp de 4 ore consecutiv, în decursul unei zile de muncă lucrătoare, din data de 2 aprilie 2021 (f.d. 9-10, 35-35 verso, dosar administrativ).

Astfel, în urma studierii anchetei de serviciu, nu a fost regăsită/confirmată absența repetată de la serviciu a reclamantei/intimatei Maria Feraru, fiind prezentă

situația absenței de la muncă, în decursul unei zile de muncă lucrătoare – 2 aprilie 2021.

Referitor la al doilea temei reținut de apelant precum că, intimata a încălcat art. 64 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 4 iulie 2008 și anume a absentat nemotivat de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare, instanța de apel a menționat că angajatorul urma în cadrul comisiei disciplinare să administreze probe și să confirme absentarea nemotivată a intimatei, or cum rezultă însăși din explicația intimatei, acesta ar fi unicul caz de lipsă de la serviciu, lipsă survenită de starea sănătății personale, dovedită și prin tratamentul efectuat ulterior în perioada 27 aprilie 2021 – 14 mai 2021 și nu în ultimul rând de starea pandemică pe întreg teritoriul a municipiului și a republicii în întregime.

La fel, poziția intimatei a fost confirmată și de certificatul de concediu medical, seria 01, numărul 3886318, unde a fost explicat că: „dna Maria Feraru, este eliberată de la lucru de la data de 02.04.2021 până la 04.04.2021 și de la 05.04.2021 până la 07.04.2021, a începe lucru de la 08.04.2021.” (f.d. 5, dosar administrativ).

Ceea ce ține de argumentul apelantului privind Actul de constatare a prezenței la locul de muncă din data 2 aprilie 2021 de unde reiese că intimata de dimineață a lipsit la locul de muncă, instanța de apel l-a apreciat critic, or acest act nu a fost inclus în dosarul administrativ și nu a făcut parte din procedura administrativă.

Totodată, analizând ordinul contestat în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale, Curtea de Apel Chișinău a constatat, că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare intimată Maria Feraru nu a fost motivat, în special, angajatorul nu a raportat faptele presupus a fi abateri disciplinare la normele legale care au servit drept temei de constatare a abaterii disciplinare. Or, motivarea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare nu se rezumă la enumerarea circumstanțelor de fapt și indicarea unor norme de drept, angajatorul având obligația de a raporta circumstanțele de fapt, la normele de drept invocate, obligații care nu au fost respectate de către apelant.

Concomitent, instanța de apel a reținut că, angajatorul nu și-a motivat soluția de aplicare a celei mai grave sancțiuni disciplinare - destituirea din funcția publică, or, în ordinul contestat, nu a fost indicat nici un argument în susținerea acestei soluții dispuse de angajator.

La fel, a fost de menționat că, apelantul nu a motivat aplicarea sancțiunii conform testului de proporționalitate, or măsura luată trebuie să fie adecvată – să poată în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară - indispensabilă pentru îndeplinirea scopului, și proporțională – să asigure justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit.

Prin urmare, apelantul, la emiterea unei sancțiuni disciplinare atât de aspre urma să facă un coraport între consecințele care vor urma pentru intimată, care anterior nu a comis abateri disciplinare, or la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe ce ar confirma care anume prejudiciu real a fost cauzat prin acțiunile intimatei, motiv pentru care prima instanță corect a dispus anularea dispoziției a Primarului general al municipiului Chișinău nr. 456-dc din 26 mai 2021 cu repunerea intimată Maria Feraru în funcția de șef Secție analiză și monitorizare a

domeniilor de ramură din cadrul Primăriei municipiul Chișinău și achitarea plăților salariale.

Referitor la pretenția reclamantei/intimatei privind încasarea din contul pârâtului/apelantului a compensației pentru fiecare zi de reținere din vina angajatorului a salariului în mărime de 0,3% din suma neplătită în termen, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia respingerii acesteia, or, conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Din sensul normei citate, rezultă că, prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, nu sunt aplicabile în cazul privării ilegale de posibilitatea de a munci, acestea urmând a fi puse în practică doar în cazurile când salariatul și-a executat obligațiile sale de serviciu, salariul fiind calculat, dar neachitat la timp din vina angajatorului.

Vis-a-vis de pretenția privind încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 5000 lei, prima instanță întemeiat a admis-o parțial, dispunând încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2000 lei din contul apelantului.

Din considerentele expuse, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond întemeiat a admis parțial acțiunea, în cazul în care argumentele de ilegalitate invocate de reclamanta – intimată și-au găsit confirmare.

La data de 23 mai 2022, Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentat de Ivan Coica, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la data de 4 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 18 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău și parțială a hotărârii din 21 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea admiterii pretențiilor cu emiterea unei noi decizii, de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat dezacordul cu actele judecătorești contestate, considerându-le neîntemeiate prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, reprezentantul Primarului general al municipiului Chișinău a invocat că autoritatea publică a efectuat procedura disciplinară chiar dacă nu era potrivit legii obligatorie/necesară în perspectiva stabilirii tuturor circumstanțelor speței unde și a stabilit că intimata Maria Feraru a lipsit de la serviciu o zi completă, or, absența nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore pe parcursul unei zile lucrătoare este o abatere disciplinară căreia sunt aplicabile prevederile art. 64 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 158/2008.

Respectiv, îndubitabil rezultă că art. 64 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 158/2008 este un temei legal distinct privind destituirea din funcția publică, printr-un act administrativ pentru absență nemotivată de la serviciu timp de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare, or, odată cu constatarea absenței nemotivate de la serviciu mai mult de patru ore consecutiv pe parcursul unei zile lucrătoare,

funcționarul public devine pasibil destituirii din funcția deținută, fără a fi necesară parcurgerea procedurilor aferente atragerii acestuia la răspundere disciplinară.

Reieșind din cele relatate, reprezentantul recurentului a considerat că, autoritatea publică a efectuat corect procedura de destituire din funcție a dnei Maria Feraru, mai mult în scopul stabilirii tuturor circumstanțelor speței autoritatea publică a efectuat și procedura disciplinară.

La rândul său, dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 456-dc din 26 mai 2021 este un act administrativ individual suficient de cert, întocmit cu toate operațiunile administrative necesare fiind motivat atât în drept cât și în fapt, inclusiv conținând și o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului.

La data de 25 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimă Maria Feraru copia motivării recursului depus de Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentat de Ivan Coica, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 29 iulie 2022, Maria Feraru, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 18 mai 2022, fiind notificată recurentului Primarul general al municipiului Chișinău, în data de 14 iunie 2022 (vol.I,f.d.248).

Astfel, depunerea recursului nemotivat la data de 23 mai 2022 (vol.I,f.d.240), cât și motivarea acestuia prezentată la data de 4 iulie 2022 (vol.II,f.d.14) sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentat de Ivan Coica, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentat de Ivan Coica.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentat de Ivan Coica se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron